

O SMRTNA NEGIBNOST

Jože Udovič

O smrtna negibnost,
srce, potopljeno
v stoječi, motni zrak —
onstran mojega bitja
pa toliko čudežev.

Voda, spojena z lučjo
v novo prvino življenja
na belem, čistem produ.

Višine, ustvarjene
za žejne oči.
Neslišni glasovi,
ki spreminjajo svet.

Bitja, prižgana
ob prečistem ognju,
ki vsako uro svetleje goré.

Kako počasi prihaja
oblak, na pomoč poslan,
rob mu slepeče tli.

Počasi se bliža ptica,
peruti ji lahno zvenijo,
v kljunu nosi
kaleče zrno.

Morda bom videl,
kako zeleni
samota.